

Norme de tehnoredactare referat/teză de licență/disertație

Domeniul TEOLOGIE

1. Modul de structurare al Bibliografiei Generale se va face după Ex.

- BIBLICE: SF. Scriptura, locul, Edit., anul.

→ dacă se elaborează o teză cu caracter biblic ce folosește mai multe ediții ale Sf. Scripturi la acest CAP. se dau toate edițiile Sf. Scripturi.

- LITURGICE: toate textele liturgice, adică numai cărțile de cult folosite la Sf. Slujbe: ex. Mineele, Ceaslovul, Octoihul, Triodul, Penticostarul.

- PATRISTICE: numai operele Sf. Părinți din Patrologia Greacă sau Latină, din PSB, sau alte traduceri și nu comentarii la Sf. Părinți.

- CANONICE: Catehisme și Colecții de canoane și nu comentarii la canoane

- Dicționare și Enciclopedii

- Volume, cărți, manuale și monografii;

- STUDII ȘI ARTICOLE: toate studiile și articolele teologilor mai vechi sau contemporani.

Model Bibliografie generala

Patristice

S. GREGORIUS I MAGNUS, *Moralium Libri Sive Expositio In Librum Beati Job*, în J.P. Migne, *PL*, vol. 75, col. 509 - 1162B; vol. 76, col. 09 - 0782A.

SANCTI ZENONIS EPISCOPII VERONESNIS, *Tractatum*, Liber II, XV, in J.P. Migne, *PL.*, vol. 11, col. 253-528.

SF. CHIRIL AL IERUSALIMULUI, *Catechesis V. De fide et Symbolo*, 8, în JP. Migne, *PG.*, vol. 33, col. 505-525.

SF. CHIRIL AL IERUSALIMULUI, *Catechesis X. De Uno Domino Jesu Christo*, în JP. Migne, *PG.*, vol. 33, col. 659-689.

SF. CYRILL AL ALEXANDREI, *Explanatio in Epistolam ad Romanos*, în JP. Migne, *PG.*, vol. 74, col. 774-854.

SF. GRIGORIE DE NYSSA, *In Psalmos*, în JP. Migne, *PG.* vol. 44, col. 431-615.

SF. GRIGORIE TEOLOGUL, *Oratio II*, in JP. Migne, *PG.*, vol. 35, col. 407 -514.

SF. GRIGORIE TEOLOGUL, *Orationes 14 - De pauperum amore*, *PG.* 35, col. col. 856-890.

- SF. GRIGORIE TEOLOGUL, *Orationes XXIV – In laudem S. Cypriani*, în J.P. Migne, *PG.*, vol. 35, col.1170-1194.
- SF. IOAN DAMASCHINUL, *Expositio Fidei Orthodoxae*, în J.P.Migne, *PG.* vol. 94, col. 790-1226.
- SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Comentariul la cartea Iov*, trad. și note de Laura Enache, Ioași, Edit. Doxologia, 2012.
- SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilii la săracul Lazăr*, București, Edit. IBMBOR, 2005.
- SF. MAXIM MĂRTURISITORUL, *Ambiguorum Liber*, 4, în JP Migne, *PG.*, vol. 91, col.1031-1417.
- SF. MAXIM MĂRTURISITORUL, *Răspunsuri către Talasie*, *Questiones*, 61, în J.P. Migne, *PG.*, vol. 90, col. 626D-646C.
- SF. SIMEON NOUL TEOLOG, *Cateheze. Scrieri II*, traducere și studiu introductiv de diac. Ioan I. Ică jr., Sibiu, Deisis, 1999.

Volume, cărți, manuale și monografii; studii și articole

- ALEXANDRESCU, pr. Ioan, *Avraam în lumina Bibliei tâlcuire biblică*, Sibiu, Tipogr. Arhidiecezană, 1937.
- BALLABIO, Fabio, "La sofferenza nelle grandi religioni", în: *Manuale di Pastorale Sanitaria*, Torino, Edizioni Camilliane, 1999, p. 123-137.
- BEAUCHAMP, Paul, *Salmi notte e giorno*, Assisi, Edit. Cittadella, 2002.
- CASCONE, Mario, *Diakonia della vita. Manuale di Bioetica*, Roma, Edizioni Santa Croce, 2008, p. 259.
- CHIODI, Maurizio, *Etica de la Vita*, Milano, Edizioni Glossa, 2006.
- COMOLLI, Gian Maria, *Compendio di pastorale della salute*, Savona, Nuova Editoriale Romani, 2018.
- EVDOKIMOV, Pavel, *Ortodoxia*, Bucuresti, IBMBOR, 1996.
- FIZZOTTI, Eugenio, *Verso una psicologia della religione. 2. Il camino della religiosita*, Torino, Elle Di Ci, 1995.
- GAGLIARDI, Mauro, "Il senso teologico della sofferenza", în: *Studia Bioethica*, vol. 3, nr. 1-2 (2010), Roma, p. 47-63.
- GRELOT, Pierre, *Nelle angosce la speranza. Ricerca biblica*, Milano, Edit. Vita e Pensiero, 1986.
- LARCHET, Jean-Claude, *Dumnezeu nu vrea suferința omului*, București, Edit. Sophia, 2008.
- MAGGINI, Bruno, *Il racconto di Matteo*, Assisi, Cittadella Editrice, 1981.
- MCDERMOTT, John M., *La sofferenza umana nella Bibbia. Saggio di teologia biblica*, Roma, Edizioni Dehoniane, 1990.

- MOLDOVAN, pr.prof.dr. Ilie, "Viața, suferința și moartea în condiția spirituală a existenței creștine", în: *Sensul vieții, al suferinței și al morții*, Simpozion internațional Alba-Iulia, 29 februarie – 2 martie, 2008, Alba-Iulia, Edit. Reîntregirea, 2008, p. 69-87.
- PENZO, Giorgio, "L'essere dell'uomo come essere- per- la sofferenza", în: *Rivista di teologia Morale*, Bologna, Edizioni Dehoniane, nr. 94, (1992), p. 222-224.
- POPA, Gheorghe, "Suferinta umana: o provocare pentru reflectia bioetica", în: *Revista Română de Bioetică*, vol. 1, nr. 3(2003).
- POPESCU- MĂLĂIEȘTI, pr. Ion, *Cartea lui Iov. Studiu introductiv*, București, 1935.
- PREALIPCEANU, pr.prof.Vladimir; NEAGA, pr prof. Nicolae, BARNA, pr.prof.Gheorghe; CHIALDA, pr. prof. Mircea, *Studiul Vechiului Testament, manual pentru Facultățile de Teologie*, Cluj Napoca, Edit. Renașterea, 2006.
- RICOEUR, Paul, *Il male: una sfida alla filosofia e alla teologia*, Brescia, Edizioni Morcelliana, 2007.
- SARTRE, Jean Paul, *Bariona o il figlio del tuono. Racconto di Natale per cristiani e non credenti*, Milano, Edizioni Christian Marinotti, 2003.
- SPINSANTI, Sandro, "Vita Fizica", în: TULLO GOFFI – GIANNINO PIANA, *Corso di Morale*, vol. 2, Brescia, Queriniana, 1990, 127 – 281.
- STANILOAE, pr. prof.dr. Dumitru, "Nota 10", în: SF. MAXIM MĂRTURISITORUL, *Ambigua*, 4, București, IBMBOR, 1983.
- STANILOAE, pr. prof.dr. Dumitru, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I-II-III, ed. a III-a, Editura IBMBOR, București, 2003.

Atenție !!!

Vor trebui respectate forma și caracterele cuvintelor cum sunt mai sus.

Textul lucrării se va redacta la 1,5 rânduri, caractere 12, Times New Roman

Notele se vor scrie la un rând, caracter nr. 10, Times New Roman

Marginile paginilor: sus, dreapta și jos: 1,5 cm; stânga: 2,5cm – 2,8 cm

Modul de citare al notelor:

nu se folosesc: art. cit. și op. cit.

- **Articolele de pe Internet nu sunt admise.** Numai cărțile scanate care au Edit., Locul și anul apariției.
- **De asemenea, citatele din Sf. Scriptura nu se dau NICIODATĂ la note, ci direct în text în forma indicată în doc 2.**
- Formula: *apud* este permisă să fie folosită doar de 3 (trei) ori în note.

NORME DE TEHNOREDACTARE

- format Word: .doc, .docx, .rtf;
- dimensiune pagină: standard A4 (21 x 29,7 cm);
- oglindă pagină: 3 cm stânga, 2 cm sus/jos/dreapta;
- font: Times New Roman, cu semnele diacritice specifice alfabetului limbii române;
Nu vor fi acceptate textele culese fără diacritice!
- Pentru alte tipuri de caractere, autorii sunt rugați să folosească fonturi Unicode (de exemplu: Galatia SIL, pentru greacă; Ezra SIL, pentru ebraică).
- dimensiuni font: 11 puncte pentru text, 9 puncte pentru citate, 9 puncte pentru enumerări, 9 puncte pentru notele de subsol;
- formatare text note subsol: dimensiunea literei: 9 puncte, aliniere stânga-dreapta, fără alineat;
- formatare titluri capitole: bold, fără capitale și fără italic sau subliniere, aliniere stânga, fără alineat;
- formatare titluri subcapitole: cu italice, fără CAPITALE, fără bold sau subliniere, aliniere stânga, fără alineat.

- Numerotarea paginilor

Paginile vor fi numerotate cu litere arabe (coloncifru). Coloncifrul se plasează în spațiul liber din partea de jos a paginii, centrat (butonul Insert → Page number → bottom of page, centered).

- Forme de evidențiere în text

Nu se va abuza de evidențieri!

Aldinele (bold) se vor folosi doar pentru scrierea titlurilor capitolelor.

Cursivele (italice) se vor folosi pentru evidențierea titlurilor diviziunilor/subdiviziunilor, când se redau titlurile operelor (volume și reviste), când autorul dorește să evidențieze un termen/sintagmă fundamentală pentru argumentația sa și când sunt inserate într-un text citat. De asemenea, rezumatul va fi scris cu litere cursive. În rest, materialul conține numai caractere drepte (de rând).

- Autorii trebuie să împartă textul în paragrafe compacte, care, la rândul lor, să fie distribuite în:

- capitole (titlurile întotdeauna cu literă bold),

- subcapitole (titlurile întotdeauna cu literă cursivă) și

- sub-subcapitole (titlurile întotdeauna cu literă cursivă, atașate primului paragraf al subdiviziunii respective, de care se delimitează printr-un punct).

Paragrafele formate dintr-una sau două fraze nu trebuie să constituie decât o situație excepțională.

De asemenea, recomandăm ca subdiviziunile studiului (capitole, subcapitole, sub-subcapitole) să nu se încheie cu un citat care să solicite formatare specială (= citat cu o lungime mai mare de 3 rânduri).

- Citarea

Preluarea identică a unei fraze sau paragraf de la alți autori va fi semnalată prin ghilimele de tipul

„...” și prin inserarea, în mod obligatoriu, a unei note infrapaginale în care să se indice autorul, titlul sursei citate, editura, locul apariției, anul editării, pagina din sursa utilizată. Este absolut necesară introducerea unei referințe bibliografice și în situația parafrazării sau rezumării ideilor altor autori.

Eludarea acestor norme etice poartă numele de plagiat.

În privința inserării citatelor, Redacția Studii Teologice recomandă:

- dacă un citat este mai lung de trei rânduri dactilografiate, acesta va fi pus în evidență într-un paragraf distinct cu o formatare specială (vezi datele tehnice prezentate mai sus);

- dacă un citat nu depășește două-trei rânduri, rămâne încorporat paragrafului din care face parte, între ghilimele și fără formatare specială;

- atunci când se întâlnește situația citat în citat, vor fi folosite ambele tipuri de ghilimele: «... „...”...», respectiv: „...«...»...”, pentru citatele din izvoare, respectiv lucrări de specialitate.

Pentru a fi asigurată fidelitatea citatelor, recomandăm:

- semnalarea de elipsă, prin inserarea a trei puncte de suspensie pentru partea omisă: ...;

- marcarea interpolărilor, clarificărilor și specificărilor autorilor între paranteze de tipul: [],

însoțite de mențiunea [__, n. ns.]; în cazul sublinierii cu italice a unor cuvinte din interiorul unui citat, se va introduce mențiunea [__, subl. ns.]; dacă citatul preluat conține cuvinte subliniate cu italice, acestea vor fi păstrate ca atare, autorul studiului introducând

mențiunea: [__, subl. a.];

– marcarea întregirii textului între paranteze ascuțite: < >;

– semnalarea unei erori evidente a autorului citat: [sic!].

În text, trimiterile la notele de subsol nu vor fi așezate niciodată după următoarele semne de punctuație – punct (.3), punct și virgulă (;3), virgulă (,3), ci întotdeauna imediat după ultimul cuvânt, fără spațiu alb (blanc) și înaintea semnelor de punctuație respective, iar în cazul citărilor cu ghilimele, imediat după acestea. Iată câteva exemple: ...credință3. / „...credință”3. / ...credință?3, „...credință!”3.

● Aparatul critic

Notele de subsol vor fi inserate în mod automat din editorul de texte (prin folosirea butonului References, → Insert Footnote sau prin apăsarea concomitentă a tastelor CTRL + ALT + F). Nu se admite introducerea manuală a acestora. Vor fi retransmise autorilor și textele având notele la final.

Referințele bibliografice și completările la text considerate necesare se vor face exclusiv în aparatul critic, prin note de subsol numerotate cu cifre arabe consecutive (evitând reluarea numerotării de la 1 pentru fiecare pagină sau fiecare secțiune), scrise cu o interlinie de 1 punct.

Toate notele menționate pe o pagină trebuie să se regăsească în subsolul paginii respective.

În situația în care autorul dorește să semnaleze cititorului literatură suplimentară privind un aspect tratat, recomandăm ca enumerarea titlurilor respective să fie precedată de exprimări de tipul: „Cu privire la acest aspect, vezi și:”.

● Prescurtările folosite sunt următoarele: cca (circa), cf. (confer = compară), coord. (coordonator, coordonatori), e.g. (exempli gratia, de exemplu), et al. (et alii, și alți autori), etc. (și celelalte), f. (fila), ff. (filele), i.e. (id est, adică), infra (mai jos), î.Hr./d.Hr., ms. (manuscris), mss. (manuscrite), n. (nota), n.a. (nota autorului), n. ns. (nota noastră), nr. (numărul, numerele), p. (pagina), pp. (paginile), passim (în mai multe locuri), r(format indice, recto), s.a. (sine anno), s.l. (sine loco), s.v. (sub voce), sec. (secolul), sq./sqq. (sequens, și pagina/paginile următoare), subl. a (sublinierea autorului), subl. ns.

(sublinierea noastră), supra (mai sus), ș.a. (și alții), și urm. (și următoarele), trad. (traducere), v(format indice, verso), vol. (volumul).

Lunile anului vor fi abreviate în felul următor: ian., febr., mart., april., mai, iun., iul. aug., sept., oct., nov., dec.

Titlul de Sfânt va preceda numele Sfinților Părinți sub o formă abreviată („Sf.”), dacă numele propriu este însoțit de un epitet/calificativ (ex: cel Mare, Mărturisitorul, Noul Teolog, Sirul etc.), sau neabreviată („Sfântul”), dacă numele nu este însoțit de un alt element de identificare. Astfel, numele Sfinților Părinți vor fi menționate astfel: Sf. Ioan Gură de Aur, dar Sfântul Ioan, Sf. Ap. Ioan, dar Apostolul Ioan/Sfântul Ioan, Fericitul Augustin etc. Excepție face indicația bibliografică, în care se va folosi exclusiv abrevierea titlului de Sfânt: SF. GRIGORIE TEOLOGUL, Cuvântarea I la Sfintele Paști, p. _.

Alte prescurtări nu vor fi folosite nici în textul propriu-zis, nici în aparatul de subsol.

- Alte recomandări

- numele patriarhilor, papilor și suveranilor va fi însoțit întotdeauna de numeralul ordinal:

Martin al IV-lea, Ioan al VIII-lea, Manuel al II-lea etc.;

- se scriu cu majuscule marile epoci istorice, curente culturale-artistice și evenimentele istorice majore (Antichitate, Ev Mediu, Renaștere, Iluminism, Războiul de 100 de Ani, al Doilea Război Mondial etc.), denumirile de instituții (Academia Română, Biserica Catolică

etc.), manifestările științifice, culturale, artistice și politice (Adunarea Tinerilor Ortodocși din Europa) și sărbătorile religioase și laice (Duminica Tomei, Schimbarea la Față, 1 Decembrie etc.);

- nu se scriu cu italice denumirile de instituții (École Normale Supérieure, Centre National de Recherche Scientifique, Presses Universitaires de France, New Europe College);

- blankul (absența oricărui semn, spațiul alb) nu precedă, în general, semnele de punctuație, dar le urmează; așadar, înainte de virgulă [,], punct [.] , semn de întrebare [?] și de exclamare [!], punct și virgulă [;], două puncte [:] nu se introduce un blank, dar se inserează un blank după virgulă [,], punct [.] , semn de întrebare [?] și de exclamare [!], punct și virgulă [;], două puncte [:];

- nu se introduce blankul după punct [.] și după virgulă [,] în cazul numerelor cu zecimale; după două puncte [:], în cazul fracțiilor; după linia de unire [-], în cazul numelor proprii și al cuvintelor compuse, în citarea studiilor și articolelor (când se

indică paginile între care acestea figurează, e.g.: „pp. 45-56”) și atunci când se specifică durata vieții unui autor (de exemplu: „Mihai Eminescu (1850-1889)...”);

– nu se inserează blank după punctul care separă inițialele prenumelor unei persoane (J.F. Kennedy), nici în situația în care punctul separă inițiala prenumelui de inițiala prenumelui tatălui persoanei respective (P.P. Panaitescu) sau după numele lunilor anului abreviate și unite prin cratimă (ian.-apr. ...);

– înainte și după folosirea liniei de pauză se introduce un blank;

– înainte și după cratimă nu se va folosi niciodată blankul;

– punctele de suspensie [...] nu vor fi nici urmate, nici precedate de un blank;

– acest semn grafic – † – care poate însoți un nume propriu, indicând calitatea de ierarh a persoanei respective, sau poate preceda o dată, indicând mutarea la Domnul la data respectivă, nu va fi urmată niciodată de blank;

– parantezele rotunde sunt lipite de textul pe care-l cuprind, însă, în mod obligatoriu, sunt precedate și urmate de câte un blank: ... (credință) ...;

– nu se introduce blankul după deschiderea ghilimelelor și înainte de închiderea lor;

ghilimelele vor fi întotdeauna lipite de text: „credință”, «credință»;

– croșetele/parantezele drepte [] se utilizează alternativ cu parantezele rotunde, în special în situația de paranteză în paranteză;

– nu se recomandă folosirea apostrofului, care marchează: 1) absența unor sunete, 2) lipsa cifrelor care indică ani: „21 februarie '99”, „prin anii '90”;

– semnele de punctuație nu vor fi niciodată redactate cu italice (cursive); această situație este frecventă dacă semnul grafic respectiv este precedat de cuvinte evidențiate cu italice; cea mai întâlnită situație este aceea a virgulei care urmează unui titlu/subtitlu (întotdeauna redat în cursive) într-o indicație bibliografică;

– citatele nu se evidențiază cu italice; în mod excepțional, autorul poate introduce italice pentru a sublinia un cuvânt/o sintagmă, marcând această intervenție în text prin introducerea mențiunii: [__, subl. ns.], sau poate prelua un cuvânt/cuvinte cu italice din textul sursă, în acest caz făcând mențiunea: [__, subl. a.];

– când se folosește bara oblică [/] ca semn grafic, separând variantele, pentru a nu se crea dificultăți la turnarea textului în machetă, recomandăm introducerea unui spațiu liber (blank) înainte și după bara oblică [/]: „de aici / de aci”; „de-aici / de-aci”.

– înainte de „etc.” nu se pune niciodată virgulă;

– în cadrul citatelor mai lungi și al notelor de subsol nu se recomandă dispunerea textului în paragrafe;

- după titluri nu se pune punct; regula este valabilă și pentru titlurile de capitole și subcapitole; excepție fac titlurile urmate de subtitluri (de ex.: Iconoclasmul bizantin. O istorie teologică) și titlurile sub-subcapitolelor care sunt atașate primului paragraf al subdiviziunii respective, de acesta fiind separate printr-un punct;
- cuvintele străine inserate în text se vor culege italic (de exemplu: a fortiori, a posteriori, post factum, ab initio, de jure, coup d'état, Weltanschauung etc.);
- capitolele și celelalte subdiviziuni nu se vor numerota;
- tabelele vor fi inserate în mod automat din editorul de texte;
- în situația în care textele sunt însoțite de ilustrații, autorul va marca locurile din text unde vor fi inserate și va alcătui legendele. Ilustrațiile vor fi prezentate în anexa studiului, în format electronic, acestea respectând următoarele specificații:

1) ilustrațiile de tip bitmap să aibă o rezoluție minimă de 300 DPI și să fie salvate în format tiff sau jpg (cu un factor de compresie de minim 10);

2) ilustrațiile de tip vectorial să fie trasate în Adobe InDesign sau Adobe Illustrator.

În situația în care în text sunt reproduse materiale care cad sub incidența legii dreptului de autor (texte, fotografii, ilustrații etc.), autorii textelor trebuie să aibă dreptul de reproducere și, în momentul în care transmit documentul electronic, să poată face dovada acestui drept.

REGULI DE CITARE A SURSELOR BIBLIOGRAFICE

1. Citarea unui volum

1.1. La prima citare:

Prenumele¹ și NUMELE² autorului/autorilor³ sau editorului/editorilor/coordonatorului/ coordonatorilor (ed./eds./Hg./Hgg.⁴), Titlul. Subtitlul operei (dacă este cazul)⁵, numele editorului/traducătorului (dacă este cazul)⁶, coll. Titlul colecției (urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), editura sau sine nomine (s.n.), locul ediției⁷ sau sine loco (s.l.), numărul ediției (format exponent sau indice)⁸ [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

se menționează treapta preoției autorilor (†, Pr., Diac., Arhim., Ierod. etc.).

Se redactează cu scriere cursivă titlul și subtitlul volumului. Toate celelalte informații se vor redacta cu literă dreaptă, obișnuită!

Numărul volumului va fi redat întocmai cum apare pe foaia de titlu a lucrării respective: cu cifre arabe sau romane, după caz.

Nu se va menționa prefațatorul/autorul Cuvântului înainte/studiului introductiv/postfațatorul sau adnotatorul unei lucrări. Se va menționa numai editorul unei lucrări sau/și traducătorul acesteia, reproducându-se întocmai formularea de pe pagina de titlu.

Abrevierea Ed. (= Editura) va fi folosită doar pentru editurile care păstrează această denumire în numele lor (Ed. Bizantină, Ed. Științifică și Enciclopedică etc.); în celelalte situații, numele editurii nu va preceda de nici un fel de mențiune (Deisis, Sophia, Anastasia etc.). Regula rămâne valabilă și pentru lucrările tipărite la edituri din afara țării. Pentru lucrările tipărite în SUA, nu va fi indicat statul, ci doar orașul. Nu se folosește abreviere pentru Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe sau Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă. Când o editură are mai multe reprezentanțe, trecute ca locuri în care este apărută o lucrare, va fi menționat doar primul oraș.

Toate informațiile bibliografice se redau așa cum apar pe pagina de titlu, în limba respectivă.

Nu se traduce în limba română numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemple:

John Bagnell BURY, A History of the Eastern Roman Empire. From the Fall of Irene to the Accession of Basil I A.D (802-867), MacMillan, London, 1912, p. 134.

1 Inițiala prenumelui nu este suficientă.

2 NUMELE va fi redat cu Small Caps (se apasă concomitent tastele CTRL, SHIFT și K.

NUMELE ierarhilor va fi precedat de †; cel al celorlalți clerici va fi precedat de mențiunea: Ierom., Ierod., Arhim., Pr., Diac. etc.

3 În cazul unei lucrări cu mai mult de trei autori, se va menționa prenumele și NUMELE primului autor urmat de et al. (cu literă dreaptă; = et alii sau et aliae). Nu se recomandă folosirea siglelor XXX (uzanța anglo-saxonă) sau AAVV (Autori Vari – uzanța italiană).

4 În situația volumelor coordonate/editate, numele coordonatorului/coordonatorilor/editorului/editorilor apar înaintea titlului lucrării, însoțite de mențiunea calității de editor/editori, între paranteze rotunde:

(ed./eds.) – pentru limbile română, engleză, franceză; (Hg./Hgg.) – pentru limba germană.

5 Titlurile anglo-saxone pun cu majuscule substantive, adjective și verbe.

6 În situația unor traduceri, numele traducătorului va fi introdus astfel: trad. de... – pentru limba română; transl. by... – pentru engleză; trad. par... – pentru franceză; Übers./übers. von... – pentru germană. În cazul editorilor, se preia exact formularea de pe pagina de titlu pentru a se preciza contribuția lor științifică.

7 Locul ediției, data și numărul ediției se găsesc pe pagina unde se află copyright-ul.

8 Ediția a doua și următoarele se indică înscriind cifra respectivă înainte de anul publicării deasupra rândului; scrieți numărul ediției, selectați și apăsați concomitent tastele CTRL, SHIFT și =.

Olivier CLÉMENT et al., *La douloureuse joie. Aperçus sur la prière personnelle de l'Orient chrétien*, coll. Spiritualité orientale 14, Abbaye de Bellefontaine, Bégrolles en Mauges, 21999.

SF. GRIGORIE PALAMA, *Scrieri I. Tomosuri dogmatice. Viața. Slujba. Dosarele canonizării*, traducere de diac. Ioan I. Ică jr., coll. Filocalica, Deisis, Sibiu, 2009, pp. _-._.

Pr. Ioan RĂMUREANU, Pr. Milan ȘESAN, Pr. Teodor BODOGAE, *Istoria Bisericească Universală*, vol. I, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 31987, p. _.

Michael J. CHRISTENSEN, Jeffery A. WITTUNG (eds.), *Partakers of the Divine Nature*, Baker Academic, Grand Rapids, 2007.

Michael SCHNEIDER, Walter BERSCHIN (Hgg.), *Ab Oriente et Occidente (Mt 8, 11). Kirche aus Ost und West. Gedenkschrift für Wilhelm Nyssen*, Eos Verlag Erzabtei St. Ottilien, St. Ottilien, 1996, p. _.

1.2. La următoarele citări:

Inițiala prenumelui și NUMELE autorului/autorilor, Titlul prescurtat..., p. _.

Exemple:

J.-B. BURY, *A History of the Eastern Roman Empire...*, p. 59.

O. CLÉMENT et al., *La douloureuse joie...*, pp. 50-53.

Pr. I. RĂMUREANU, Pr. M. ȘESAN, Pr. T. BODOGAE, *Istoria Bisericească Universală*, vol. I, p. 22.

Observație:

Se menționează de fiecare dată calitatea de cleric astfel: †, Arhim., Protos., Ierom., Ierod., Pr., Diac.

2. Citarea unei ediții critice/ediții/traduceri de text patristic și opere clasice

2.1.1. Citarea ediției din PG/PL se va face astfel:

PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV (Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ, Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ, Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ κ.τ.λ., MAGNUS, CONFESSOR etc.), Titlul complet al scrierii, cu italice, în limba în care a fost redactată (latină/greacă), numărul secțiunii (cifre romane sau grecești) și al subdiviziunii (cifre arabe sau grecești), în: PG/PL (cu italice), numărul volumului (cifre arabe), coloana (cifre arabe).

Observații:

Numele în întregime (inclusiv prenumele și calificativul) va fi redat cu Small Caps. Forma numelui propriu va fi aceea din limba scrierii citate. Se va folosi forma de Nominativ a numelui redat pe pagina de titlu a scrierii respective din PG/PL.

Dacă autorul a fost trecut în rândul sfinților, numele său va fi precedat de mențiunea ΑΓ. (Sfinți Părinți răsăriteni) sau ST. (Sfinți Părinți latini), cu Small Caps.

Exemple:

ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, Διαθήκη, în: PG 99, 1813-1824.

ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα, παρόντος Βασιλείου, ΙΓ΄-ΙΔ΄, în: PG 35, 1000-1001.

AURELIUS AUGUSTINUS, Ad Orosium contra Priscillianistas et Origenistas liber unus, în: PL 42, 669-678.

2.1.2. La următoarele citări ale ediției PG/PL :

PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV, Titlul scrierii abreviat... (în limba în care a fost scris textul, latină/greacă), numărul cărții cu numerale grecești sau romane, după caz, și al capitoului, în: PG/ PL (cu italice) + numărul volumului cu cifre arabe, coloana cu cifre arabe.

Exemple:

ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, Διαθήκη, θ΄-ι΄, în: PG 99, 1820.

ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα..., ΙΓ΄, în: PG 35, 1000.

2.2.1. Citarea unei ediții critice/ediții se va face după următorul tipar:

AUTOR [PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV], Titlul scrierii cu italice (în limba ediției), în: AUTOR, Titlu (așa cum apar pe pagina de titlu), numele editorului, titlul colecției precedat de coll. (urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), editura sau sine nomine (s.n.), locul ediției sau sine loco (s.l.), numărul ediției (format exponent sau indice) [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

Nu se va menționa prefațatorul/autorul Cuvântului înainte/al studiului introductiv/postfațatorul sau adnotatorul unei ediții critice/ediții. Se va menționa numai editorul, reproducându-se întocmai formularea de pe pagina de titlu (se vor menționa și celelalte contribuții ale editorului: adnotări, întocmirea indicelui etc.).

Exemple:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, Ἐπιστολαὶ, 23, în: Theodori Studitae Epistulae, recensuit Georgios Fatouros, coll. Corpus Fontium Historiae Byzantinae. Series Berolinensis 31, Pars prior:

Prolegomena et textum Epp. 1-70, W. De Gruyter, Berolini et Novi Eboraci, 1992, p. 234.

2.2.2. La următoarele citări ale ediției critice/ediției:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, Ἐπιστολαὶ, 23, p. 234.

2.3.1.1. Citarea unei traduceri se va face după următorul tipar:

AUTOR [PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV], Titlul scrierii cu italice (în limba traducerii), numele traducătorului, titlul colecției precedat de coll. (urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), editura sau sine nomine (s.n.), locul ediției sau sine loco (s.l.), numărul ediției (format exponent sau indice) [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

Nu se va menționa prefațatorul/autorul Cuvântului înainte/al studiului introductiv/postfațatorul sau adnotatorul unei traduceri. Se va menționa numai traducătorul acesteia, reproducându-se întocmai formularea de pe pagina de titlu (se vor menționa și celelalte contribuții ale traducătorului: adnotări, întocmirea indicelui etc.).

Exemple:

SF. IOAN DAMASCHINUL, Cultul sfințelor icoane. Cele trei tratate contra iconoclaștilor, trad., introducere și note de Pr. Dumitru Fecioru, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1998, p. 154.

2.3.1.2. La următoarele citări ale traducerii:

SF. IOAN DAMASCHINUL, Cultul sfințelor icoane..., p. 201.

2.3.2.1. Citarea unei scrieri publicate în Filocalia românească se face astfel:

SF. SIMEON NOUL TEOLOG, „Întâia cuvântare morală”, 6, în: Filocalia sau culegere din scrierile Sfinților Părinți, care arată cum se poate omul curăți, lumina și desăvârși, vol. 6,

trad., introd. și note de Pr. Dumitru Stăniloae, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1977, pp. 175-180.

2.3.2.2. La următoarele citări:

SF. SIMEON NOUL TEOLOG, „Întâia cuvântare morală”, 6, p. 180.

2.3.3.1. Citarea unei scrieri publicate într-un volum din coll. Părinți și Scriitori bisericești se face astfel:

SF. VASILE CEL MARE, „Omilii la Hexaemeron”, în: Scrieri I. Omilii la Hexaemeron, Omilii la Psalmi, Omilii și Cuvântări, trad. de Pr. Dumitru Fecioru, coll. Părinți și Scriitori Bisericești 17, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, p. 86.

2.3.3.2. La următoarele citări:

SF. VASILE CEL MARE, „Omilii la Hexaemeron”, p. 80.

2. 4. Citarea unei lucrări clasice

2.4.1. La prima citare este necesară indicarea ediției folosite astfel:

AUTOR, Titlul scrierii (cu italice), numele editorului și/sau numele traducătorului, titlul colecției precedat de coll. (urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), editura sau sine nomine (s.n.), locul ediției sau sine loco (s.l.), numărul ediției (format exponent sau indice) [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Exemplu: ARISTOTEL, *Politica*, V, 3-4, ediție bilingvă, trad. și comentarii de Alexander Baumgarten, Ed. IRI, București, 2001, p. 30.

2.4.2. La următoarele citări:

ARISTOTEL, *Politica*, V, 3-4, p. 33.

2.5. Citarea unei lucrări poetice se va face după următoarea schemă:

NUME, Titlul lucrării poetice, numărul cântului cu cifre romane și al versului cu cifre arabe:

2.5.1. La prima citare se vor oferi toate informațiile bibliografice:

Exemplu: DANTE, *Purgatoriu*, XXVII, 40, trad. de G. Coșbuc, ediție îngrijită și comentată de Ramiro Ortiz, Ed. Cartea Românească, București, s.a., pp. 51-52.

2.5.2. La următoarele citări:

Exemplu: DANTE, *Purgatoriu*, XXVII, 40, p. 50.

3. Citarea studiilor publicate într-o revistă

3. 1. La prima citare:

Prenume NUME, „Titlul studiului”, în: Titlul revistei, SN (Serie Nouă – dacă este cazul),

volumul sau tomul cu cifre arabe (anul publicării, cu cifre arabe), fascicula/numărul (cu cifre arabe), paginile care cuprind studiul (pp. _- _).

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Ghilimelele care încadrează titlul studiului sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Titlul revistelor citate nu se abreviază!

Se vor folosi numai cifrele arabe.

Nu se traduc numele autorilor, titlul studiilor sau al revistelor!

Exemple:

Pr. Daniel BUDA, „Relațiile dintre Biserica și statul armean până la Sinodul de la Calcedon, paradigmă a relației dintre Biserică și stat în general”, în: Revista Teologică, SN, 17 (2007) 3, pp. 274-286.

Alexandru BARNEA, „Contributions épigraphiques à l’histoire de la ville de Noviodunum”, în: Dacia, SN, 19 (1975), pp. 255-261.

3. 2. La următoarele citări:

Se va proceda întocmai ca în situația citării unui volum, cu diferența că titlul este încadrat de ghilimele și este scris cu literă dreaptă.

Exemple:

Pr. D. BUDA, „Relațiile dintre Biserica și statul armean...”, p. _.

A. BARNEA, „Contributions épigraphiques...”, p. _.

4. Citarea unor studii/capitole/articole în lucrări colective (inclusiv dicționare și enciclopedii)

4.1. La prima citare:

Prenume NUME, „Titlul capitolului/studiului”, în: Prenumele NUMELE editorului/editorilor /coordonatorului/coordonatorilor volumului (ed./eds./Hg./Hgg.), Titlul volumului/enciclopediei/dicționarului, numărul volumului, titlul colecției precedat de coll. (urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), editura sau sine nomine (s.n.), locul ediției sau sine loco (s.l.), numărul ediției la numărul primei cifre a anului editării (format exponent sau indice), dacă este cazul [pentru ediția a doua și următoarele], data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Indicarea calității de editor/editori se face prin introducerea, după numele respectiv/respective, a parantezelor rotunde care să conțină mențiunea: (ed.), respectiv (eds.), pentru limbile română, engleză și franceză; (Hg.), respectiv (Hgg.), pentru textele redactate în limba germană.

Ghilimelele care încadrează titlul studiului/capitolului/articolului sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Toate informațiile sunt redată întocmai cum apar pe pagina de titlu.

Nu se traduc numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemple:

Milton V. ANASTOS, „Leon III’s Edict Against the Images in the Year 726-727 and Italo Byzantine Relations between 726 and 730”, în: Peter WIRTH (Hg.), Polychordia. Festschrift

Franz Dölger zum 75 Geburtstag, Adolf M. Hakkert, Amsterdam, 1968, pp. 5-41.

Alexander KAZHDAN, „Theodore of Stoudios”, în: Aleksandr Petrovitch KAZHDAN et al. (eds.), Oxford Dictionary of Byzantium, vol. 3, Oxford University Press, New York/Oxford, 1991, pp. 2044-2045.

4.2. La următoarele citări ale unui studiu/capitol/articol în lucrări colective:

Se va proceda întocmai ca în situația citării unui studiu publicat într-o revistă.

Exemplu:

M.V. ANASTOS, „Leon III’s Edict Against the Images...”, p. __.

A. KAZHDAN, „Theodore of Stoudios”, p. __.

5. Citarea unui articol de ziar:

5.1. La prima citare:

Prenume NUME, „Titlul articolului”, în: Titlul publicației, data (zi/lună/an), pagina (p.) sau coloana (col.), după caz.

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Ghilimelele care încadrează titlul articolului sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Trebuie specificată, spre deosebire de citarea articolelor publicate în periodice, data apariției publicației respective.

Toate datele sunt redate așa cum apar ele publicate, adică în limba respectivă.

Nu se traduc numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemplu:

Andrei PLEȘU, „Sensul vieții – punctaj pregătitor”, în: Dilema Veche, 6 martie 2009, p. 6.

5.2. La următoarele citări ale unui articol de ziar:

Se va proceda întocmai ca în situația citării unei studii într-o revistă.

Exemplu:

A. PLEȘU, „Sensul vieții...”, p. __.

6. Citarea surselor electronice

6.1. La prima citare:

Prenumele NUMELE autorului, „Titlul”, în: Titlul publicației online, data publicării, <adresa electronică>, data accesării: ziua/luna/anul.

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Ghilimelele care încadrează titlul sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Toate datele sunt redate așa cum apar ele publicate, adică în limba respectivă.

Nu se traduc numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemplu:

Andrei PLEȘU, „Sensul vieții-punctaj pregătitor”, în: Dilema Veche, 6 mart. 2009,

<<http://www.dilemaveche.ro/index.php?nr=264&cmd=articol&id=10157>>, 19 mart. 2009.

6.2. La următoarele citări ale unei surse electronice:

Se va proceda întocmai ca în situația citării unui studiu într-o revistă, cu mențiunea că se vor relua adresa electronică și data accesării.

Exemplu:

A. PLEȘU, „Sensul vieții...”,

<<http://www.dilemaveche.ro/index.php?nr=264&cmd=articol&id=10157>>, 19 mart. 2009

EXEMPLE DE NOTE

¹ Jacques CHORON, *Death and western Thought*, Coller Books, New York, 1963; Phlipe ARIES, *L'uomo e la morte dal medioevo a oggi*, A. Mondadori, Milano, 1992, 771pp.; Phlipe ARIES, *Storia della morte in Occidente*, Rizzoli, Milano, 1978, 234pp.; Herman FEIFEL, *The Meaning of Death*, Mc Graw-Hill, New York 1959, 351pp.; Michel VOVELLE, *La*

morte e l'occidente dal 1330 ai giorni nostri, Laterza, Roma – Bari, 2000, 744pp.; McCormick Gatch MILTON, *Death: Meaning and Mortality in Christian Thought and Contemporary Culture*, Seabury, New York, 1969, Viii + 216pp.;

² Louis-Vincent THOMAS, *Rites de mort. Pour la pax des vivants*, Fayard, Paris, 1985, p. 115: „Ritualul funebru are o practică în mod specific umană care coincide cu apariția umanității”.

³ J. T. ADDISON, *Viața după moarte în credințele omenești*, Herald, București, ²2003, p. 21-22.

⁴ Diac. Emilian VASILESCU, „Riturile de înmormântare în diferite religii”, în: *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, 1-2 (1961), pp. 50-55.

⁵ Cataldo ZUCCARO, *Il morire umano*, Queriniana, Brescia, 2002, pp. 27-29.

⁶ Phlipes ARIES, *L'uomo e la morte dal medioevo a oggi*, A. Mondadori, Milano, 1992, p. 21.

⁷ Gotthold Ephraim LESSING, *Come gli antichi raffiguravano la morte*, Novecento, Palermo, 1983.

⁸ Pr. Ene BRANIȘTE, *Liturgica generală cu noțiuni de artă bisericească, arhitectură și pictură creștină*, vol. I, Basilica, București, 2015, p. 400.

⁹ Giampiero BOF, „Immortalità”, în: Giuseppe BARBAGLIO e Severino DIANICH, *Nuovo Dizionario di Teologia*, Milano, San Paolo, 1988, pp. 615-627, p. 618.

¹⁰ Amilcare GIUDICI, „Morte”, în: Giuseppe BARBAGLIO e Severino DIANICH, *Nuovo Dizionario di Teologia*, Milano, San Paolo, 1988, p. 954-967, p. 960.

¹¹ S. Basilus Magnus, *Homiliae: Quod Deus non est auctor malorum*, în: PG 31, 330-354, cap. 5, 338D-339A: „Non autem ex Deo malum est. Malum igitur quod proprie dicitur, peccatum videlicet, quoque maxime mali nomine dignum est, pendet ex nostra voluntate”.

¹² Dumitru STĂNILOAE, *Iisus Hristos sau restaurarea omului*, Basilica, București, 2013, p. 380.

¹³ Franz-Josef Nocke, „Escatologia”, în: Giacomo CANOBBIO-Angelo MAFFEIS, *Nuovo Corso di Dogmatica 2*, Queriniana, Brescia, 1995, pp.453-574, p. 504.

¹⁴ Sheol – are o etimologie controversată: cf. Walther EICHRODT, *Theology of Old Testament*, vol. 2, translated by Jon Baker from German, The Eestminster Press, Philadelphia, 1967, p. 210. Termenul este tradus în Septuaginta cu *Hades* iar în Vulgata cu *Infernum*.

¹⁵ Floretin CRIHĂLMEANU, „Vocația la moarte, Chemare la viață”, în: *Studia Universitatis Babes-Bolya, Theologia Catholica*, LI, 3 (2006), pp. 95-101, p. 96.

- 16 Alexandru MIHĂILĂ, „Concepția despre moarte și grija față de cei adormiți în Vechiul Testament (partea I)”, în: *Ortodoxia*, 3 (2021), pp. 123-143, p. 128.
- 17 Pier Angelo IACOBELLI, *Bioetica della nascita e della morte*, Citta Nuova, Roma, 2008, p. 102.
- 18 A. Mihăilă, „Concepția despre moarte...”, p. 130.
- 19 F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 504.
- 20 cf. A. GIUDICI, „Morte”, p. 691; F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 505; A. MIHĂILĂ, „Concepția despre moarte...”, p. 132.
- 21 A. MIHĂILĂ, „Concepția despre moarte...”, p. 131.
- 22 P.A. IACOBELLI, *Bioetica...*, p. 103
- 23 F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 505.
- 24 A. GIUDICI, „Morte”, p. 961.
- 25 John L. MCKENZIE, „Aspetti del pensiero del Vecchio Testamento”, în: Raymond E. BROWN (ed.), *Grande comentario biblico*, Brescia, Queriniana, ²1973, p.1822.
- 26 Pr. pr. Nicolae CIUNDIN, *Studiul Vechiului Testament*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2002, p. 276.
- 27 G. BOF, „Immortalita”, p. 618.
- 28 Pr. Vladimir PRELIPCEAN, pr. Nicolae NEAGA, pr. Gheorghe BARNA, pr. Mircea CHIALDA, *Studiul Vechiului Testament*, Renașterea, Cluj-Napoca, ³2003, p. 366-369.
- 29 Lawrence BOADT, „Ezechiele”, in: Raymond E. BROWN (ed.), *Nuovo Grande Comentario Biblico*, Queriniana, Brescia, ²2002, p.396-427, p. 423.
- 30 Donald E. GOWMAN, *Theology of the Prophetic Books. The Death and resurrection of Israel*, Westminster John Knox Press, Louisville, Kentucky, 1998, p. 135; cf. R. Norman WHYBRAY, *The Good Life in the Old Testament*, T&T CLARK, London'New York, 2002, pp. 242-251; F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 506; A. GIUDICI, „Morte”, p. 961; P.A. IACOBELLI, *Bioetica...*, p. 103; Pr. Ioan CHIRILĂ (coord.), *Introducere în Vechiul Testament*, Basilica, București, 2018, p. 588.
- 31 N. CIUNDIN, *Studiul Vechiului Testament*, p.198.
- 32 I. CHIRILĂ, *Introducere...*, p. 588.
- 33 cf. D.E. GOWMAN, *Theology of the Prophtic Books...*, p. 76; cf. John COLLINS, „Apocalittica e l'Escatologia dell'Antico Testamento”, în: R.E. BROWN (ed.), *Nuovo Grande Comentario Biblico*, ²2002, p.388-395, p. 393.
- 34 Reinhaed G. KRATZ, „The Visions of Daniel. Composition and Reception”, în: John J. COLLINS and Peter W FLINT (eds.), *The Book of Daniel*, BRILL, Leiden-Boston-Koln, 2001,

pp. 91-113, p.112; cf. F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 508; cf. Luis F. HARTMAN–Alexander A. DI LELLA, „Introduzione a Daniele”, în: R.E. BROWN (ed.), *Nuovo Grande Comentario Biblico*, 2002, p. 530-548, p. 547-547; cf. I. CHIRILĂ (coord.), *Introdúcere în Vechiul Testament*, p. 602.

35 I. CHIRILĂ (coord.), *Introdúcere în Vechiul Testament*, p. 603.

36 N. CIUNDIN, *Studiul Vechiului Testament*, p. 210.

37 Guido DAVANZO, „Morte/Risurrezione”, în: Stefano DE FIORES e Tullo GOFFI, *Nuovo Dizionario di Spiritualita*, San Paolo, Torino, 1994, p. 1044-1055, p. 1046; cf. Tiemo Rainer PETERS, „Morte / Vita eterna”, în: Peter EICHER, *Enciclopedia teologica*, Queriniana, Brescia, pp. 615-622, p. 617; cf. Jacob KREMER, „La risurrezione di Gesu Cristo”, în: Walter KERN-Herman J. POTTMEYER–Max SECKLER, *Corso di Teologia Fundamentale. Trattato sulla Rivelazione*, Queriniana, Brescia, p. 203-229, p. 207.

38 G. DAVANZO, „Morte/Risurrezione”, p. 617.

39 P.A. IACOBELLI, *Bioetica della nascita e della morte*, p. 108.

40 F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 513.

41 A. GIUDICI, „Morte”, p. 962.

42 F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 511.

43 F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 512; Jacob KREMER, „La risurrezione di Gesu Cristo”, p. 207.

44 A. GIUDICI, „Morte”, p. 962.

45 Natalia Manolescu DINU, *Iisus Hristos Mântuitorul în lumina Sfintelor Evanghelii*, vol. 1-2, Ed. Bizantină, București, 2001, 2, p. 127.

46 La aceste trei învieri săvârșite de Însuși Mântuitorul Iisus Hristos am putea să adăugăm și minunea deschiderii mormintelor odată cu moartea Mântuitorului, ieșirea sfinților adormiți și intrarea lor în cetate „după învierea Lui; învierea Tavitei prin credința Apostolului Petru (FA 9, 40) și învierea tânărului Eutihie la intervenția Sf. Ap. Pavel (FA 20,12)

47 N. M. Dinu, *Iisus Hristos Mântuitorul....*, vol. 1, p. 288.

48 Pr. Ilie MACAR, „Eshatologia ortodoxă bazată pe credința în înviere și spectrul sfârșitului în mentalitatea contemporană”, în: *Teologia și Viața*, 9-12 (2010), pp. 51-87, p. 55.

49 Sf. TEOFILACT ARHIEPISCOPUL BULGARIEI, *Tâlcuire la Evanghelia cea de la Ioan*, trad. de diac. Gheorghe BĂBUȚ, Ed. Pelerinul Român, Oradea, 1998, p. 136.

50 F.-J. NOCKE, „Escatologia”, p. 516.

51 Hans Urs VON BALTHASAR, *Cordula ovverosia il caso serio*, Queriniana, Brescia, 1969, p. 30.

52 Georgios MANTZARIDIS, *Globalizare și Universalitate. Himeră și Adevăr*, trad. de pr. Vasile RĂDUCĂ, Ed. Bizantină, București, 2002, p. 157.

53 Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. III, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, ³2003, p. 113.

54 Dominique BEAUFILS et al., *Bioetica și Taina persoanei. Perspective ortodoxe*, trad. de Nicoleta PETUHOV, Ed. Bizantină, București, 2005, p. 40-41.

55 G. MANTZARIDIS, *Globalizare și Universalitate...*, p. 165.

56 G. MANTZARIDIS, *Globalizare și Universalitate...*, p. 175.

57 P. A. IACOBELLI, *Bioetica...*, p. 122-123.

58 D. STĂNILOAE, *Teologie Dogmatică Ortodoxă*, 3, ³2003, p. 447.

59 Joseph RATZINGER, *Escatologia: morte e vita eterna*, Cittadella, Asisi, 1979, p. 213.

60 D. STĂNILOAE, *Teologie Dogmatică Ortodoxă*, 3, ³2003, p. 452.

61 Ioanis E. ANASTASIOU, „Timp și eshatologie la părinții greci”, în: *Teologia și Viața*, 1-6 (2008), p. 198-207, p. 203.

62 Bruno FORTE-Vicenzo VITIELLO, *La vita e il suo oltre. Dialogo sulla morte*, Citta Nuova, Roma, 2001, p. 27-30.

63 Exponenții „ecleziolegiei euhariste” au fost corecțai de mitropolitul de Pergamon, Ioannis ZIZIOULAS care a studiat și cercetat toată această problemă în lucrarea sa: *Unitatea Bisericii în Sfânta Euharistie și în episcopat în primele trei secole*, Atena, 1965; ²1990. Zizioulas a înțeles că teologia lui Afanasieff și succesorilor săi poate genera grave probleme practice, dar a înțeles și necesitatea unei corectări fundamentale a afirmației: „acolo unde este Euharistia, acolo e și Biserica”. Zizioulas prezintă în acest sens o împăcare între dimensiunea locală și cea sobornicească a Bisericii. Adică, Euharistia nu este o taină superioară celorlalte taine, sau deasupra Bisericii, ci una dintre celelalte taine, iar Biserica nu se realizează doar prin Euharistie, ci și prin Botez și prin toate celelalte taine pentru care se cere o dreaptă credință. Pe de altă parte toate tainele sunt valide numai în Biserică pe baza unității de credință dintre Biserica locală și Biserica universală. Cf. Ion BRIA, „Introducere în ecleziolegie ortodoxă”, în: *Studii Teologice*, 7-10 (1976), p. 695-704; pr. Leontin POPESCU, *Introducere în ecleziolegie comparată*, Galați, Episcopia Dunării de Jos, 2007, 176p.

64 P.A. IACOBELLI, *Bioetica...*, p. 125-126.

65 Stanislao LYONNET, „Il significato della redenzione dell’universo nella concezione paoline della salvezza e la commemorazione di Pierre Teilhard de Chardin”, in: A. DE GENNARO, *Il cosmo nella Bibbia*, Dehoniane, Napoli, 1982, pp. 363-388, p. 387.

66 D. STĂNILOAE, *Teologie Dogmatică Ortodoxă*, 3, ³2003, p. 406.

67 D. STĂNILOAE, *Teologie Dogmatică Ortodoxă*, 3, ³2003, p. 414.

68 Dumitru STĂNILOAE, *Iisus Hristos sau restaurarea omului*, coll. Dumitru Stăniloae – Opere Complete, vol. 4, Basilica, București, 2013, p. 413.

69 D. STĂNILOAE, *Iisus Hristos...*, p. 414.

Referatul/TEZA va avea următoarea formă:

- pagina de titlu în care se scrie:

UNIVERSITATEA DUNĂREA DE JOS
FACULTATEA DE ISTORIE, FILOSOFIE ȘI TEOLOGIE
DEPARTAMENTUL TEOLOGIE

REFERAT/ T E Z Ă DE LICENȚĂ (SAU DISERTAȚIE)

Titlul TEZEI

COORDONATOR:

TITLURI ACADEMICE+NUME DE BOTEZ +NUME DE FAMILIE

NUMELE: NUME DE FAMILIE + DE BOTEZ

GALAȚI

ANUL ACADEMIC 2022-2023

A doua pagina din teza va cuprinde:

Abrevieri: - Toate abrevierile folosite numai în notele de subsol. LA CONȚINUT NU SE FAC ABREVIERI.

De la a treia pagină a referatului/tezei:

1. Introducere
2. Tratare: cu toate cap. și sub cap.:
 - CAPITOLUL I – o nouă pagină
 - 1.1
1.2
1.3.
 - 2. CAPITOLUL II – o nouă pagină
 - 2.1.
2.2....
Etc.
3. Studiu de caz – datele unei cercetări de teren cu privire la temă (**nu este obligatoriu pentru referat**)
4. Concluzii Generale – o nouă pagină
5. Bibliografie Generală - o nouă pagină

Izvoare:

Biblice:

Liturgice:

Patristice:

Canonice:

Dicționare și Enciclopedii:

Volume, cărți, manuale și monografii:

Studii și articole:

6. Declarație de onestitate (semnata manus propriu) – o nouă pagină (**nu este obligatoriu pentru referat**)
7. Curriculum Vitae(semnat manus propriu) – o nouă pagină (**nu este obligatoriu pentru referat**)
8. Cuprins – o nouă pagină

Teza de licenta trebuie sa aiba cel putin 70 de pagini cu bibliografie.

Disertatie = 80 de pagini fara bibliografie

Referat: 10 - 15 pagini cu bibliografie

FORMULAR
Declarație pe propria răspundere

Subsemnatul (a),, student(ă) al(a) Universității „Dunărea de Jos” Galați, Facultatea de Istorie, Filosofie și Teologie, Departamentul, Specializarea, domiciliat (ă) în, str..... nr..... bl..... ap, județul..... legitimat (ă) cu BI/CI Seria... nr..... CNP, declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 292 Cod Penal privind falsul în declarații, că lucrarea de licență cu titlul , având drept coordonator pe, pe care o înaintez spre susținere în sesiunea....., nu este un plagiat, atât în tot cât și în parte, fiind creația mea personală.

Am luat la cunoștință faptul că în cazul în care lucrarea, în tot sau în parte, va fi dovedită ca fiind plagiată voi fi exmatriculat (ă), pierzând dreptul de a mai susține examenul de licență, iar dacă plagiatul va fi dovedit după absolvirea lucrării de licență îmi va fi retras titlul academic.

Anexez rezumatul tezei de licență în format electronic și sunt de acord cu afișarea lui pe site-ul instituției.

Susțin și semnez,

.....

Data.....

Curriculum Vitae

INFORMAȚII PERSONALE

Nume

Adresă

Telefon

Naționalitate

Data nașterii

EXPERIENȚĂ

PROFESIONALĂ

EDUCAȚIE ȘI FORMARE

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE

PERSONALE

Limba maternă

Limbi străine cunoscute

Aptitudini și competențe
artistice

Permis de conducere

Română

Franceză, Italiană

Semnatura,

Coperta tezei va cuprinde:

UNIVERSITATEA DUNĂREA DE JOS
FACULTATEA DE ISTORIE, FILOSOFIE ȘI TEOLOGIE
DEPARTAMENTUL TEOLOGIE

TEZĂ DE LICENȚĂ (SAU DISERTAȚIE)

COORDONATOR:

TITLURI ACADEMICE+NUME DE BOTEZ +NUME DE FAMILIE

NUMELE: NUME DE FAMILIE + DE BOTEZ

GALAȚI
ANUL ACADEMIC 2022-2023